

[Brusvang.]

noget. Jeg tror nok, den bemærkning blev lidt misforstået. Vi har stadig væk en særdeles venskabelig følelse over for alle vores forligspartnere i augustforliget, men vi vil understrege, at vi stod i en situation, hvor det måtte være et rimeligt krav for os i forligsånden at få overladt disse poster.

Hvad blev resultatet? Vores krav blev opfyldt. I alle vigtige udvalg, som vi havde ønsker om, fik vi en medlemspost. Det gjaldt både finansudvalget, det gjaldt det udenrigspolitiske navn, det gjaldt markedsudvalget og flere andre, og i en 4 stykker derudover dér fik vi en suppleantpost. Vi er altså blevet fuldt dækket ind.

Hvad er så konsekvensen yderligere? Det er denne, at derved er vi rykket over, hvad der ikke ligger noget politisk i, men kun noget valgteknisk, for at få denne knude løst. Samtidig sikrer man, at kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti i den valggruppe, de forblev i, kunne få en hel stribe repræsentationer i de enkelte udvalg. Det var naturligvis for os et ønske, at dette kunne ske.

Når jeg skal gøre status her i dag, så vil jeg blot sige: der er ingen grund til at skændes om, hvem der sejrede. Vi fik nogle krav opfyldt, det er korrekt, men der er ingen grund til at skændes om, hvem der sejrede. Det, der sejrede i denne sag, det var fornuften, og det var augustforliget. Det er vi særdeles tilfredse med.

Dernæst et par bemærkninger om CDs synspunkter med hensyn til de forsvarsforligshandlinger, der for tiden finder sted. CD har opfordret statsministeren til at indbyde fremskridtspartiet til at være med i disse forligshandlinger, og hvorfor det? Af den grund, at der så vidt mig bekendt blandt fremskridtspartiets 23 medlemmer i dette ting i hvert fald er 20 medlemmer, som har sagt ja til NATO, og som er parate til at leve op til vor NATO-forpligtelse. Disse medlemmers positive indstilling over for vort forsvar bør efter min opfattelse støttes.

Det er også centrum-demokraternes principielle holdning, at alle folketingets medlemmer skal have samme ret og pligt til og mulighed for at være med i arbejdet, der foregår her. Også derfor finder vi, det var rimeligt og hensigtsmæssigt, at de kunne være med. Hermed har jeg på ingen måde taget politisk stilling til fremskridtspartiets program i øvrigt. Som man formentlig vil vide, er jeg på de allerfleste punk-

ter ikke enig i fremskridtspartiets politiske program, men det er vælgernes afgørelse, at de sidder her.

Jeg vil også gerne gøre den tilføjelse, at det nytter ikke noget, at vi alle sammen farer rundt og er grønne af misundelse over de Galluptal, som fremskridtspartiet er i stand til at præstere, når vi her i denne sal handler på den måde, at vi ikke giver fremskridtspartiet anledning til at tage et ansvar. Der er ingen tvivl for mig om, at det ude i befolkningen har en negativ virkning i forhold til os andre, og det vil sige, at man får en stadig stigende sympati for det parti, som holdes uden for det almindelige samarbejde. Derfor er det altså i fuld overensstemmelse med vores principielle parlamentariske holdning, at dette parti bør indbydes og få et medansvar.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at statsministeren har sagt ja til at møde hr. Glistrup til en tv-duel, og jeg forstår, det er ikke den eneste konfrontation; der vil følge flere efter. Jeg synes, det er rigtigt af statsministeren at gøre det, og jeg tror også, det er den almindelige fornemmelse over land og rige, at sjældent har en fjernsynsudsendelse været imødeset med så stor og almindelig interesse som netop denne konfrontation. Men når statsministeren kan sige ja til at gå i tv til en speciel dyst uden for de øvrige politiske dyster, der finder sted, med fremskridtspartiets leder – kampagneleder, som det vist hedder – så mener jeg også, tiden er inde til, at vi må tage den dyst med fremskridtspartiet på andre fronter og tage dem med i det almindelige samarbejde.

Jeg har en fornemmelse i maven af, at denne opfordring i hvert fald ikke i første omgang er særlig velset hos de partier, og specielt måske socialdemokratiet, som er med i tolvmandsgruppen, som forhandler om det nye forsvarsforlig.

Ved en tidligere lejlighed, det var engang i foråret, da jeg foreslog statsministeren, at han skulle indkalde septemberforligspartierne, for at et problem, der stod os imellem, nemlig spørgsmålet om de ulovlige blokader, kunne blive løst i dette forum, husker jeg, at statsministeren sagde, det var et fåbeligt brev og en fåbelig idé. Men jeg tror også, man i den sag husker, at da vi på den sidste dag før sommerferien fandt en løsning på dette problem, så blev løsningen formuleret netop i kredsen af septemberforligspartierne, som statsministeren specielt indkaldte.